

Wilsonin Ohjelma.

Kirj. Anton Pannekoek

Mitä korkeammalle kohoavat vallankumouksen laineet, sitä useammin Saksan porvaristo ryhtyy vilkumaan liittovaltoihin päin odottaen sieltä puolustajia ja pelastajia proletariaattia vastaan. Toistaiseksi se vielä yrittellee pelotella työläisiä uhkauksilla, että liittolaiset lähettävät sotajoukkonsa "epäjärjestystä" tukahuttamaan. Mutta ellei tämä uhkaus pidätä joukkoja luokkataistelusta, niin voidaan olla vakuutettuja, että Saksan porvaristo itse kutsuu liittovaltojen sotajoukot.

Häntäänsä heilutellen se ylistää Wilsonia kansojen liiton aatteen taistelijana, ihmeellisenä sankarina, jonka kohtalo on määrännyt palauttamaan maan päälle oikeuden. Kautsky todistelee, että Amerikka sekaantui sootaan ei imperialistisissa tarkoituksissa — ei suinkaan, vaan puhtaasti siveellisistä, ylevistä vaikutuksista, tuhotakseen ainoastaan saksalaisen militarismia. Nyt, jolloin tämä tarkoitus on saavutettu, Wilson muka puoltaa Saksan tasavaltaa ja antaa onnen Saksan kansalle. Tällaisilla meilikuvitteluilla tulevaisuuden piirteillä he toivovat pidättävänsä joukot vallankumouksellisista esiintymisistä, vallankumouksellisesta itseavusta. Heidän politiikkaansa on aina sisältynyt epäluottamus omiin voimiin, apua on heattava sivulta päin. Nyt he toivovat jalomielisen Wilsonin pelastavan heidät voittojen juovuttamista liittolaiskenraaleista, jotka tahtovat ryöstää ja taloudellisesti tuhota Saksan.

Wilsonin ohjelma keskittyy seuraaviin yksinkertaisiin määritelmiin:

Maailmassa tulee hallita oikeuden eikä voiman.

Oikeuden, eikä voiman tulee määritellä kansainväliset suhteet. Tätä oikeutta loukannut on rangaistava.

Kansojen liiton on turvattava yleinen rauha.

Wilsonin esittämä ohjelma oli suunnattu ennen kaikkea saksalaista imperialismia vastaan. Mahtavassa pyrkimyksessään kehittymään saksalainen imperialismi saattoi saa-

vuttaa tarkoitusperänsä ainoastaan siinä tapauksessa, että sen olisi onnistunut tuhota vanha mailman järjestys ja saavuttaa siirtomaiden ja mannermaan uudelleen jako. Saksa ei katsonut tarpeelliseksi salata sitä. Sen edustajat ilmoittivat avoimesti: "Maailmaa hallitsee voima. Voittaja määrittelee itse oikeuden. Voittoisa voima julistaa itsensä oikeudeksi." (Kirjoitettu viime syksynä.)

Vanhan maailman voimat asettuivat päinvastoin historiallisen oikeuden pohjalle ja leimasivat, saksalaisen näkökannan häpeälliseksi, mitä julmimmaksi oikeuden pilkaksi. Ja liian useat sosialistisista kirjailijoista saksalaisen imperialismia arvostelussaan asettuivat samalle poroporvarilliselle näkökannalle, sen sijaan, että olisivat korostaneet kaikkinaisen imperialismia välttämättömyydellä johtuvan kapitalismista ja johtavan kaikissa maissa aivan samanlaisiin julmuuksiin. Saksan imperialismia rikos oli siinä, että se suoritti sen avoimesti ja häikäilemättä—ja siitä syystä räikeämmässä muodossa—mitä muut tekivät tekopyhien lauseparsien suojassa; ja sen vuoksi sitä oli rangaistava. Voittajiksi osoittautuivat Englannin ja Amerikan vanhat voimat; he nimittivät itseään oikeudeksi ja rakentavat rauhaa tämän oikeuden perustuksille.

Nykyisin maailmaa hallitseva oikeus on englantilais-amerikkalaisen imperialismia kaikkivoipaisuus. Saksa oli ainoa Englannin ja Amerikan maailmanvaltiutta vakavasti uhkaava voima, sen vuoksi se oli sysättävä syrjään. Sen lausuu ilmi täysin selvässä muodossa Wilsonin ensimmäinen määritelmä: ainoallekaan valtiolle ei ole sallittava kohota omin voimin ja uhata maailmassa vallitsevan järjestyksen perittyä oikeutta,, toisin sanoen Englannin ja Amerikan maailmanvaltiutta.

Siinä tarkoituksessa Eurooppa palotellaan monilukuisiin, pieniin kansakuntiin, jotka ovat riippumattomia, avuttomia ja herkeämättä heikentävät toisiaan ikuisilla rajariidoilla, sillä jokainen porvarillinen hallitus pyrkii omista-

maan mahdollisimman suuren alueen. Mutta Englanti ja Amerika kieltää heitä käymästä keskenään sotaa ja solmiamasta toistensa kanssa eri sopimuksia, sen vuoksi, että tämä saattaisi johtaa suurempien valtioiden muodostumiseen. Niiden tulee muodostaa kansojen liitta, jonka johto tulee olemaan Englannin & Amerikan hallussa. Nämä viime mainitut tulevat ratkaisemaan kaikki riidanalaiset kysymykset ja tietenkin sillä tavalla, että se koko ajan kiihoittaa keskinäistä vihaa. Niillä ei ole oikeutta ylläpitää suurta, yleisen asevelvollisuuden perusteella muodostettua armeijaa — vaan ainoastaan pienehköjä santarmikuntia ylläpitämään sisäistä järjestystä, toisin sanoen kuristamaan työväestöä.

Näin ollen selviää, että niin Wilsonin ohjelma kuin "kansojen liitto" ja "oikeuden maailmanherrsus" ovat ainoastaan englantilais-amerikalaisen pääoman ideologisia verhoja, joka pääoma saa tästä lähtien kilpailijoita riistää koko maailmaa — Aasiaa, Afrikkaa ja itse Eurooppaa.

Mutta Wilsonin ohjelmalla on vielä toinenkin merkitys. Se oli alusta alkaen suunnattu ei ainoastaan saksalaista imperialismia, mutta myöskin sosialistista proletariaattia vastaan. Tunnuslause. "Oikeus voimaa vastaan," oli jo aikoja Amerikassa suosittu keino luokkataistelussa. Kun lakossa olevat työläiset järjestyneisyytensä avulla olivat jo voittamaisillaan, silloin kokoontui jokin porvarillinen komitea ja rupesi tutkimaan molempien puolien "oikeutta"; ja elleivät työläiset halunneet alistua

sen päätökseen, niin heidät heitettiin vankilaan tai ammuttiin—oikeuden nimessä. Tuomarit kielsivät ottamasta osaa lakkoihin ja harjoittamasta agitatsionia, sen vuoksi, että lakot itsestään ovat yrityksiä asettaa voima oikeuden tilalle. Tämä tunnuslause laskettiin liikkeelle aina silloin kun oli väkivalloin tukahutettu Amerikan nouseva proletariaatti.

Sosialistiset työläiset tietävät ja lausuvat avoimesti, että ainoastaan taistelun kautta, oman voiman luomisen kautta, riistäjien väkivaltaisen tuhoamisen kautta he voivat valloittaa itselleen vapauden, hävittää kapitalismin ja saattaa käytäntöön sosialistisen järjestelmän. Meidän oppimme, marxilaisuus, vahvistaa teoreettisesti näitten pyrkimyksien oikeuden. Mutta Wilsonin ohjelma on ristiriidassa tämän opin ja näitten tehtävien kanssa. Se kuuluu. niin eri kansat kuin jokainen eri luokka on estettävä pyrkimästä nousemaan omin voimin ja valloittamasta maailmaa. Jos taas jokin luokka kuitenkin tekee vastaavan yrityksen, niin sen musertaa koko voimallaan voittoisa englantilais-amerikkalainen imperialismi. Ja se suoritetaan oikeuden nimessä. Sellainen sisällys on Wilsonin ohjelmalla.

Mutta liittovaltoja uhkaa isku sisältäpäin. Kaikissa liittovaltojen maissa kuohuu työläisten keskuudessa, ja liittolaishallitusten esiintyminen Europan vallankumousta vastaan vain lisää tätä kuohuntaa. Sen seurauksena tulee olemaan maailman vallankumouksen laajentuminen.

